

Георги Авгарски
Зима в гората

Под ледена броня потокът задряма –
приспаха го вихрите луди.
Гората е пуста. Гората е няма.
Гората без песен се буди.

С помръзнали клони, от сняг натежали,
на утрото буката кима.
За своите листи окапали жали
и зъзне в студената зима.

Потули се някъде ехото глухо.
Гората немее. Гората заспива.
Мълчат и потръпват под сребърно рухо
калината, крушата дива.

КРАЙ

© Георги Авгарски

Източник: <http://children.librousse.bg>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12298>]